

Lärjungebok för klass LIV, 1956-57, i Högre allmänna läroverket för gossar å Södermalm

Södra latin

Abiturienterna i ring LIV läsåret 1956-57 tog studentexamen i maj 1957. De har efter examen träffats med olika långa intervaller, på skiftande platser och i olika länder. Vi kallar oss *lärjungarna*.

Nedan följer de första avsnitten i ett häfte som omfattar 150 sidor. De här återgivna delarna har förmodats kunna intressera även nutida elever och lärare. Häftet i sin helhet finns på rektorsexpeditionen, där det eventuellt kan lånas.

Däri finns minnesanteckningar från lärjungarnas resor.

- till Italien 2005, Ferrara och Verona (två versioner),
- till Provence 2006, och Nice och Vaison

Häftet är utgivet till 50-årsjubileet 2007

Sammanställd av Leif Ljung
Foton Leif Ljung och Ulla Wibard

Lärjungarna tog studentexamen i början av maj 1957. Då såg vi ut så här:

Den första sammankomsten därefter var gubbskivan på Hasselbacken. Klassföreståndare Helge Kalén – latinlektorn – hade tips till meny: Smörgåsbord och kalvfilet Oscar. Till det drack vi Château Kirvann, också Helges tips.

Jubileer 1962 – 1982

Det dröjde fem år till nästa sammankomst – torsdag 17 maj 1962 – då också på Hasselbacken. Kanske var det den gången som vi tyckte att vi skulle ta in en hela Grönstedts konjak eftersom det var så många som ville ha konjak till kaffet. Flaskan kostade 400 kronor vilket orsakade en smärre dispyt med servitören – Stig skötte lärjungarnas dispyt. Efter festen gick Edgar och Leif till Slussen.

1967, den 28 april, – tio år efter examen – var vi också på Hasselbacken. Då såg vi ut så här.

Från vänster till höger: Staffan Nordström, Erik Lindgren, Rolf Strömberg, Helge Kalén (lärare i latin och grekiska), Leif Ljung, Folke Berggren, Anders Lindgren, Stig Schröder (Johansson), Tord Svahn (Johansson), Erland Lindbäck (lärare i svenska), Jan Fröberg, Lorenz Larsbo, Allan Halldin (lärare i engelska), Edgar Hansen, Gunnar Magnusson.

Så rullade det på, någon mer gång var vi på Hasselbacken (Bellmansrummet, Hasselbacken fredag 19 maj 1972), sedan firade vi på Hotell Reisen på Skeppsbron (fredag 6 maj 1977).

Då hade vi ledsnati på krogarna. 1982 var vi sent ute och firade torsdag 19 augusti 1982 på Edgars kontor (Sinova) på Hornsgatspuckeln. 1987 var på Leifs kontor (AB Familjebostäders distriktskontor) på Pepparvägen i Hökarängen.

Staffan tyckte att det blev långt mellan gångerna med fem års intervaller, nu när vi började komma upp i åren. Han bjöd därför hem oss till sig på Högbergsgatan, snett emot Katarina kyrka. Det var några dagar efter det att Katarina kyrka brunnit ner för andra gången, den 17 maj 1990. Kvar efter kyrkan fanns i stort sett bara yttermurarna. Det var en vedervärdig stank av brandrök på gatan utanför Staffans hem.

Vi började med en drink hos Staffan och sedan gick vi till skolan där Per skulle ha orgelkonsert för oss.

Staffan hade ringt till rektor Staffan Ström på Södra latin för att höra om det kunde gå för sig att låna orgeln en kväll för en privat konsert. Rektor Ström – förmodligen något misstrogen – undrade vem som skulle spela. Det är vår klasskamrat Per Rydén, han är domkyrkoorganist i Lund, svarade Staffan sanningsenligt. Vi fick låna orgeln och Per spelade på den något spruckna orgeln och sedan gick vi tillbaka till Staffan och åt en bättre middag. Framåt natten rörde sig diskussionen kring läkaren Bjarne Semb, som ådragit sig allmänt missnöje, jag har glömt varför. – Den här träffen var inledningen till de mer ofta förekommande träffarna med klassen.

1992 var vi på Stigs kontor (Statoil) på Nybrogatan. Då hade vi kommit oss för att fotografera deltagarna.

Folke och Leif

Folke och Leif – håller nog på att ställa fram förtäringen

Rolf, Gunnar och Stig

Edgar och Leif

Folke

Rolf och Gunnar

Anders

Willy och Erik

Staffans nacke, Rolf, Gunnar och Per

Erik

Gunnar, Per, Torkel, Willy

Edgar och Anders

Leif, Erik, Staffan, Rolf, Gunnar

Per, Torkel, Willy

Lorenz, Folke, Leif

Edgar, Anders

Edgar och Willy (i hörnet), Torkels nacke

Willy och Gunnar

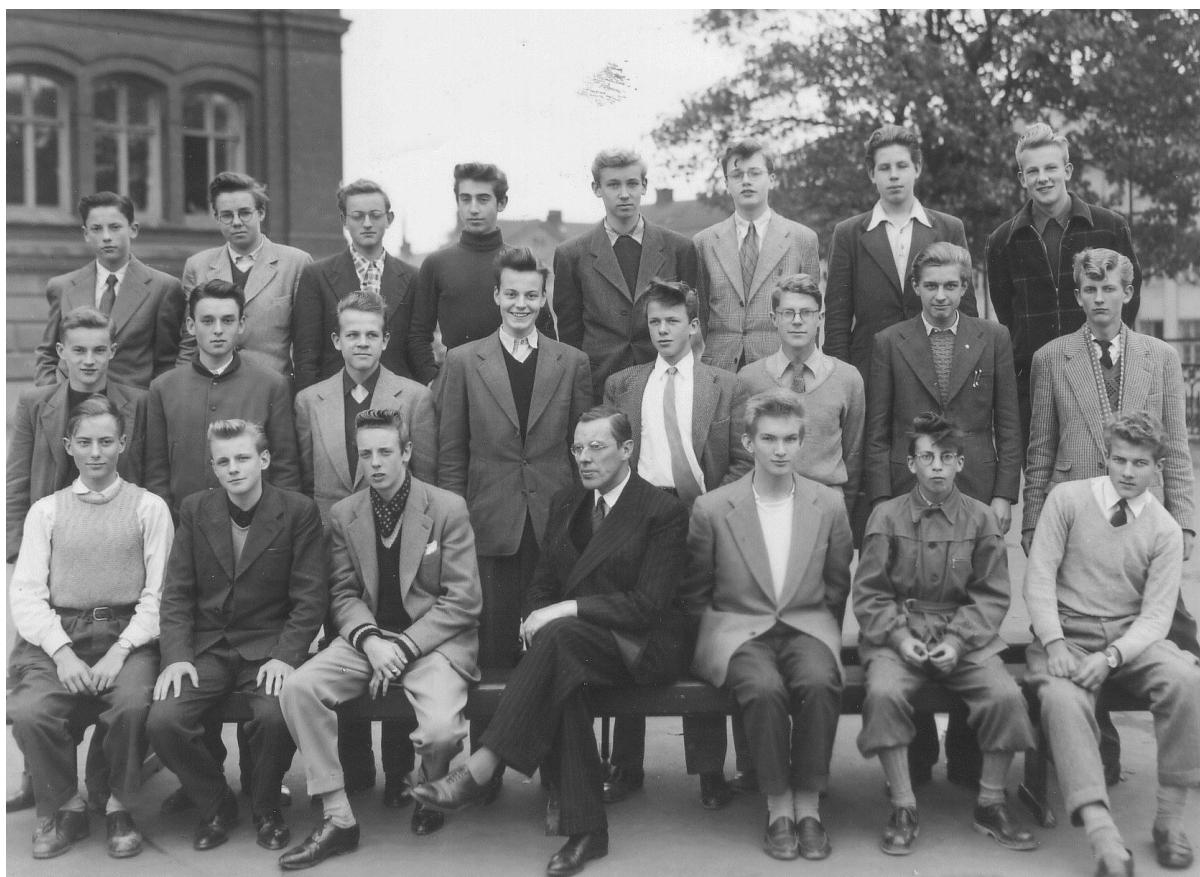
Rolf och Folke - i köket efter kalaset

Men låt mig återvända till början.

Vi hade alla varit upp till Södra latin någon dag under sommaren 1953 för att se om våra namn fanns med på den lista över intagna till första ring som fanns uppklistrad på portens insida. Mitt namn stod sist bland dem som kommit in i LI⁴.

Upprop ägde rum den 28 augusti. Det var vår blivande klassföreståndare Helge Kalén – fil. doktor och lektor i latin – som ropade upp oss. Helge – som vi under åren skulle uppskatta alltmer – gjorde ju inte något charmerande intryck vid första anblicken.

Klassfotot från första ring ser ut så här:

Längst bak: Anders Lindgren, Faj Arvidsson, Tommy Schinkler, Christer Englund, Sven Forsling, Edgar Hansen, Per Ekström, Stig W Johansson.

Mitten: Erik Lindgren, Gert Gunnar Magnusson, Willy Ericsson, Carl Dahling, Percy Fredriksson, Tomas Uddling, Leif Ljung, Lars Löwenberg

Främst: Torkel Åberg, Rolf Strömberg, Lars-Åke Bergsten, Helge Kalén, Lars Nilsson, Jan von Hofsten, Staffan Nordström.

Ej med: Stig Anders Johansson, Thord Johansson, Ove Nordwall, Sture Pettersson, Erland Törngren

Vi var alltså 27 elever i första ring. Av dessa var bara tolv med till sista ring och tog studentexamen. I skolkatalogen såg klassen ut så här.

Namn	Deltager i under- visningen i	Fri- kallad från	Född	Inskrivn	Hemort	Bostad	Telefon
Ring L I⁴							
Klassföreståndare: HELGE KALÉN							
Arvidsson, Faj E.		s	37	48.1 ⁵	Sthlm	Dopparest. 2, Älvsjö	47 55 36
Bergsten, Lars-Åke			37	48.1 ⁵	»	Karlskronav 41, Johan- neshov	48 85 91
Dahling, Carl-Albert			38	49.1 ⁵	»	Kyndelmässogr. 12, Hägersten	40 45 50
Ekström, Per A.			38	53.I ⁴	»	Sågverksgatan 101, Enskede	47 68 68
Englind, L. Christer			37	48.1 ⁵		Svartensgatan 12	40 45 50
Ericsson, S. Willy	I		38	49.1 ⁵	»	Nyårsv. 15, Hägersten	45 70 91
Forsling, Sven			37	49.1 ⁵	Nacka	Trädgårdsvägen 23	16 02 58
Fredriksson, Percy R.			37	53.I ⁴	Sthlm	Ronnebyv. 7, Johan- neshov	48 01 31
Hansen, Edgar F. E.			38	49.1 ⁵	»	S:t Paulsg. 22 c	42 53 10
von Hofsten, Jan B-son			39	49.1 ⁵	»	Gjörwellsg. 17	51 25 25
Johansson, Stig Anders			36	49.1 ⁵	»	Tjärhovsgatan 10	44 66 06
Johansson, Stig W. G.			38	49.1 ⁵	»	Långholmsg. 26	68 45 56
Johansson, Thord I.			38	49.1 ⁵	»	Nynäsv. 352, Enskede	49 54 85
Lindgren, J. Anders Å. I	I		39	49.1 ⁵	Nacka	Prästgårdsv. 1	16 14 63
Lindgren, K. Erik.			38	48.1 ⁵	Sthlm	Tjärhovsg. 10	42 66 81
Ljung, Leif			38	53.I ⁴	»	Helgag. 36	40 70 29
Löwenberg, Lars A.M.			36	53.I ⁴	Örebro	*Rådmansgatan 5	20 41 41
Magnusson, Gert G.			38	49.1 ⁵	Sthlm	Heleneborgsg. 20	41 95 82
Nilson, Lars Erik			35	53.I ⁴	»	Skånegatan 55	40 33 77
Nordström, Staffan B. V.			38	49.1 ⁵	»	Hornsg. 4	44 55 66
Nordwall, Ove Björnsson			38	48.1 ⁵	»	Hornsgatan 64 a	43 51 31
Pettersson, Sture L.			36	52.I ⁴	»	Helgalunden 13	44 76 01
Schinkler, Tommy			38	53.I ⁴	»	Älvsborgsgatan 9	40 51 31
Strömberg, Rolf E.			38	49.1 ⁵	»	Filv. 23, Hägersten	45 44 33
Törngren, Erland.			38	53.I ⁴	»	Lilla Glasbruksg. 16 A	42 05 42
Uddling, Tomas K. Ax- elsson			38	53.I ⁴	»	Fogdevägen 24, Johan- neshov	39 05 87
Åberg, Torkel H. J.			39	53.I ⁴	Nacka	Järlav. 17, Nacka 4	16 28 96

= 27

Förtroendemän:

Stig W. Johansson

Sture Pettersson (suppl.)

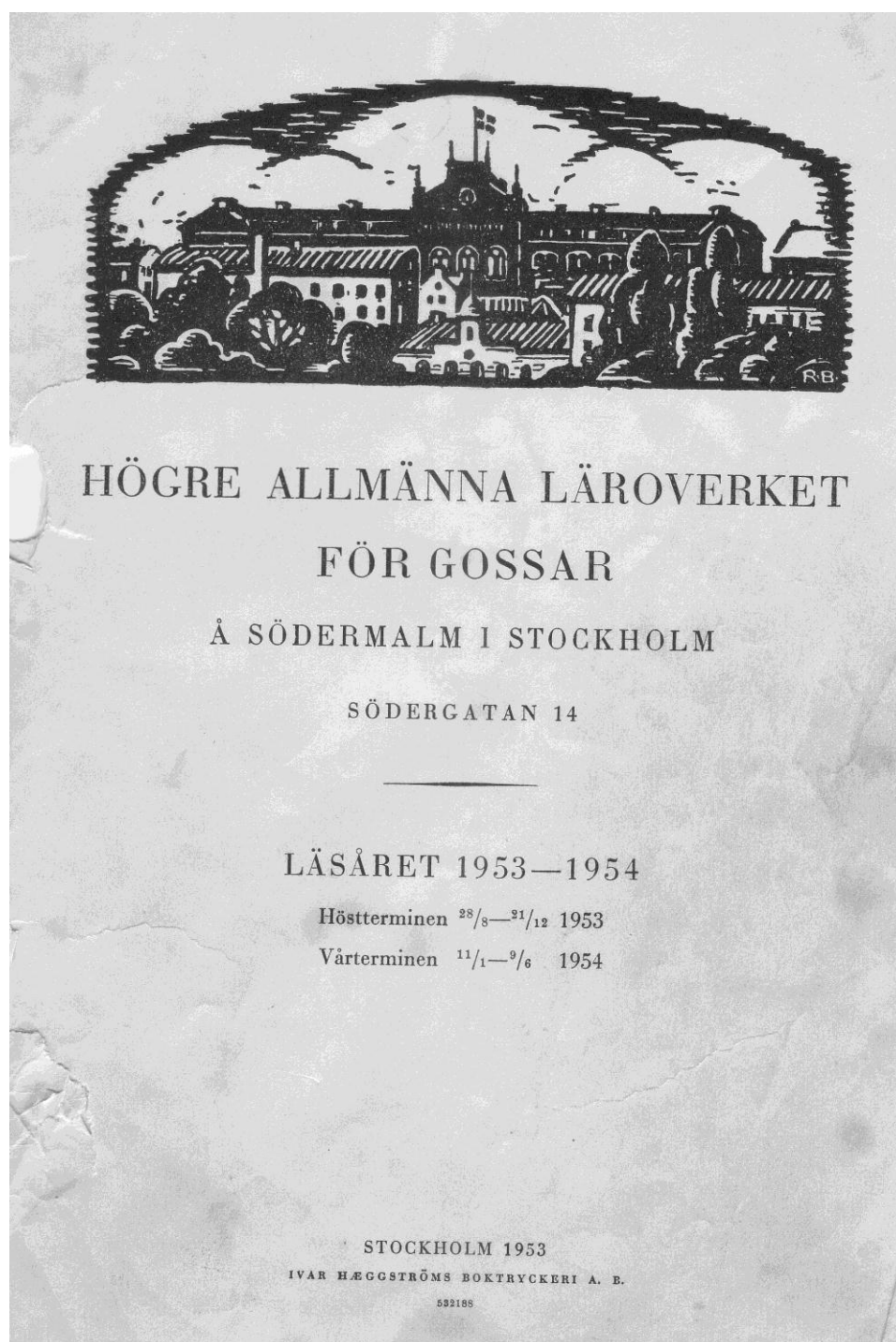
Ordningsmän:

Stig W. Johansson

Staffan Nordström

Thord Johansson

Skolkatalogen innehöll en förteckning över alla lärare och i vilka ämnen de undervisade, i vilka klasser och hur många timmar i veckan. Första sidan i mitt slitna exemplar av skolkatalogen ser ut så här.

Lärare

Den långa förteckningen¹ i katalogen över lärarna och deras undervisning ser ut så här och är nog stadig att läsa men kan väl ha sitt intresse – inte minst för att se utbildningsnivån på de lärare som skulle ta hand om oss. Nedan är de lärare vi hade i första ring.

Rektor:

Björkeson, G. Albert G., Fil. Doktor, lektor vid högre allm. läroverket å Östermalm,
matematik 5 t. i A I' 5 t.
skrivlag: matematiskt i A I°.
Mårdv. 19, Bromma. Tel. 25 63 11. Mottagn. på rektorsexpeditionen alla
läsdagar utom lördag: för *läroverkets elever* kl. 1140-1200, för *allmänheten* kl. 1200-1230;
under ferietid endast torsdagar kl. 1200-1300.
Rektorsexpeditionen tel. 414133.

Lektorer:

Westin, Josef G., Fil. Doktor,
historia 4 t. i LIV, geografi 2 t. i L IV+R IV a, 2 t. i R IV b+R III', 2 t. i LIII4+RIII4a, 2 t. i
RIII4b+RII', 1,5 t. i LII'', 1,5 t. i RII'a, 1,5 t. i R 114 b, 2 t. i L 14, 2 t. i A I', 2 t. i 36 a. 22,5 t.
föreståndare för den geografiska institutionen,
klassföreståndare i LIV.
Hornsg. 60. Tel. 40 78 89.

Kellerman, Gösta W., Teol. Doktor, Fil. Licentiat (part. tjänstledig h.-t. 1953),
kristendomskunskap 1 t. i LIV, 1 t. i RIV b, 2 t. i L III', 2 t. i R III' b, 2 t. i R II', 2 t. i L II', 2 t. i R I',
2 t. i L I', 2 t. i A I', filosofi 2 t. i LIV+RIVa, 2 t. i RIVb+RIII', 2 t. i III'+RII'. 18 t.
ledning av morgonbönen en gång i veckan.
Wollmar Yxkullsg. 7. Tel. 43 69 67.

Mante, Axel F., Fil. Doktor,
tyska 2 t. i LIV +R IV a, 2 t. i R IV b+R III', 3 t. i L 114, 3 t. i L I', engelska 3 t. i L I I', franska 5 t. i
LIV, 3 t. i R II a . . . 21 t.
skrivlag: tyska i L 114 och L 14, engelskt i L II4, franskt i LIV,
klassföreståndare i L II4.
Götg. 79. Tel. 40 77 27.

Kalén, Helge, Fil. Doktor,
latin 6 t. i L IV, 5 t. i L I', grekiska 7 t. i LIV, historia 2 t. i L 14, geografi 2 t. i 5 b 22 t.
skrivlag: latinskt i L IV, klassföreståndare i L I'.
Grevg. 40. Tel. 67 56 11.

Elvers, Ivar J. F., Fil. Doktor,
biologi 2,5 t. i L IV+R 1113, 2,5 t. i RIV, 4 t. i L III'+R IIa, 4 t. i R III', 2,5 t. i L I', 2,5 t. i R I' a, 1,5
t. i 3° a, 2 t. i 25 a 21,5 t.
föreståndare för biologiska institutionen.
Gullmarsv. 4, Johanneshov. Tel. 48 48 00.

Adjunkter:

Wahlgren, Knut B., Fil. Magister,
engelska 3 t. i R III' a, 3 t. i R II', 3 t. i R II' a, franska 3 t. i R 1114 +RII, 4 t. i LII4, 5 t. i LI' 21 t.
skrivlag: engelska i R III' a, R II i R II'a, klassföreståndare i R III'.
Hantverkarg. 12. Tel. 51 65 54.

Lindbäck, Erland O., Fil. Licentiat, modersmålet 3 t. i L 14, 3 t. i 4' a, 6 t. i 2' a, 6 t. i 15 a,
historia 3 t. i 25 a, 2 t. i 15 a, geografi 2 t. i 26 a. 25 t.
skrivlag: svenska i 1.1' och 46 a, klassföreståndare i 1' a.

¹ Texten är scannad men inte korrekturläst

S:t Paulsg. 14. Tel. 42 32 15.

Skagersjö, C. Olof Y., Fil. Magister,
matematik 4 t. i R 11' a, 4 t. i 3', 3 t. i 35 a, 5,25 t. i 26 c, fysik 2,5 t. i L II°, 2,5 t. i 55, 2,5
t. i 4' a, 2,5 t. i 36 a, 2 t. i 36 d 28,25 t.
(därav 4 t. som timlärare), skrivlag: matematiskt i R 114 a,
klassföreståndare i 3 6 a.
Igelbodav. 10, Saltsjöbaden. Tel. 17 09 49.

Teckningslärare:

Franke, Ivar, Teckningslärare (part. tjänstledig),
teckning 1 t. i R IV b, 1 t. i L III', 2 t. i L I', 2 t. i R I° b, 2 t. i 55+4', 2 t. i 45 c, 2 t. i 3',
2 t. i 3' a, 2 t. i 35 b, 2 t. i 1', 2 t. i 16 a, frivillig teckn. 1 t., extra välskrivning i 1'-3', 2'-45
2 t .23 t.
Atterbomsv. 46. Tel. 53 71 77.

Musiklärare:

Wiebe, Gustaf A., Musikdirektör,
sång 26 t., instrumentalmusik 17 t. 43 t.
Johannesplan 5. Tel. 1122 37.

Gymnastiklärare:

Vesterberg, g. Yngve, Gymnastikdirektör,
gymnastik 3t.iLIV+R IV b,4t.iLIII'+L II' ,4 t.iRIII'a+2R1II'b, 4 t. i R II' a+! R 1I' b, 3
t. i L 1'+ 2 R I' b, 4 t. i 4% + i 45 c, 4 t. i 36 a + 2 35 c, 4 t. i 2 b a+ g 2" c, 4 t. i 16 a + 2
16 c, hållningarättande gymnastik 2 t 36 t.
Kevinge, Stocksund. Tel. 55 04 46.

E. o. adjunkter;

**Halldén, F. Allan*, Fil. Magister (vik. för adjunkt Larsson),
engelska 3 t. i L I", 3 t. i 5°+4', 3 t. i 45 c, 3 t. i 34, 4 t. i 35 b, 4 t. i 25 b, tyska 3 t. i A I' 23 t.
(därav 1 t. som timlärare), skrivlag: engelska i LP, 55+4', 45 c, 3', 35 b, tyskt i A I',
klassföreståndare i 34.
Röratrandsg. 42. Tel. 30 43 42.

E. adjunkter:

**Nyborg, Sten*, Fil. Magister (vik. för adj. Strand),
matematik 6 t. i R Is, 3 t. i L I', 5 t. i R I' b, 4 t. i 55, 3 t. i 35 d, fysik 2 t. i R Is, 4 t. i R I' 25,5 t.
(därav 2,5 t. som timlärare),
skrivlag: matematiska i R P, R I' b, 56,
klassföreståndare i 35 d.
Värtav. 6, c/o Molin. Tel. 6160 74.

Timlärare i läroämnena:

Sverremark, Yngve, Fil. Kandidat (vik. på vakant tjänst),
matematik 4 t. i 55+4', 3 t. i 3b c, fysik 2,5 t. i 45 c, 2,5 t. i 35 c, 2,5 t. i 2", kemi 1,25 t. i
L I', 2 t. i 55+44, 4 t. i 45 c, 4 t. i 3' 25,75 t.
skrivlag: matematiskt I o5+4°,
klassföreståndare i 55+4°.
Skönviksv. 315, Enskede. Tel. 47 66 35.

Ordningsregler

Sist i skolkatalogen fanns de ordningsregler som skolans elever skulle rätta sig efter. De såg ut så här, också taget från mitt slitna exemplar av skolkatalogen..

Utdrag ur ordningsregler

för högre allmänna läroverket för gossar å Södermalm.

För hela skolans gemensamma bästa och trevnad måste ordning och reda härska. Du bör därför virnslägga dig om att följa dess ordningsregler.

1. På morgonen öppnas portarna kl 0800 och stängas kl 0807; huvudporten öppnas åter kl 0820. Efter första frukostrasten öppnas portarna kl 1150.

2. Vid lektionens slut skall lärjunge *ofördröjligen* bege sig ut på skolgården, såvida ej rektor eller någon lärare givit honom tillstånd att vistas inne under rasten. — Vid dubbelringning får lärjunge tillbringa rasten utanför eget klassrum.

3. Innan lärjunge lämnar klassrummet, skall han låsa sin pulpet.

4. Pengar och andra värdesaker få ej förvaras i ytterplaggen.

5. I pulpeterna få icke förvaras andra läxböcker än sådana, som erfordras för dagens lektioner.

6. Lärjunge skall vara aktsam om skolans tillhörigheter. För skador, som uppstå genom hans förvällande, är han ersättningsskyldig.

7. *Tillfällig* ledighet från *del* av lektion kan lärjunge begära av läraren. Annan ledighet, som ej är föranledd av sjukdom, skall målsman skriftligen begära hos rektor.

8. Intyg om frånvaro på grund av sjukdom utfärdas av målsman och lämnas till klassföreståndaren snarast möjligt efter återkomsten till skolan.

Obs! Insjuknar lärjunge eller någon inom hans närmaste omgivning i *smittsam sjukdom*, lungsäcksinflammation eller knölros, skall rektor ofördröjligen under rättas härom.

Obs! Lärjunge, som på grund av smittsam sjukdom varit från undervisningen avstängd, må ej till läroverket återvända, förrän han för rektor företett av skol-läkaren utfärdat skriftligt medgivande.

Jämför även sid. 52.

9. Lärjunge erinras om det *för barn och ungdom skadliga inflytandet av tobaksrökning* och tillrådes därför bestämt att avhålla sig därifrån.

Tobaksrökning är lärjunge förbjuden inom skolans område och närmaste omgivning, under besök vid annan skola samt vid utfärder, övningar och andra tillfällen, då han står under läroverkets omedelbara ledning och uppsikt.

Med skolans »närmaste omgivning» avses enligt kollegiets beslut det område, som begränsas av Hornsgatan i norr, Götgatan i öster, Bangårdsgatan i söder och Timmermansgatan i väster.

Att dessa regler hör till en förgången tid är uppenbart för alla. Men ordningsreglerna och lärarkollegiets klädsel visar – om man så får säga – ett betydande släktskap – se bilden nedan på lärarkollegiet 1955 – 56 uppställt i musiksalen för fotografering.

Hågkomster och minnen - lärarna, Nutidsorienteringen

För många år sedan började jag skriva ner mina minnen från barn- och ungdomstiden. Det som handlar om Södra latin kommer här.

När höstterminen i Södra latin började – 1953 – var det upprop klass för klass. Klassföreståndaren i ring L I – första ringen på latinlinjen – där jag skulle gå, var lektor Helge Kalén, fil. dr. i latin. Han undervisade också i grekiska och i antikens historia i första ring. Av de nya klasskamraterna kom en från samma klass som jag i Katarina realskola. Det var Percy Fredriksson, som nu blev en naturlig första klasskamrat att umgås med. Åtminstone under den första höstterminen höll vi oss till varandra under rasterna. Några gånger gick vi till flickskolan vid Timmermansgatan – Aphuset kallad – för att titta på när flickorna hade gymnastik ute. Intresset för flickor hade börjat vakna. Vi var 26 elever i klassen i första ring och vi var 16 när vi tog studenten. Många hade kommit till som kvarsittare och många fler hade fått sitta kvar.

Jag gjorde viss lycka den första terminen genom att bidra till att Södra latin vann första pris i lagtävlingen i Nutidsorienteringen 1953, en tävling som arrangerades gemensamt av DN och SSUH. Jag fick 24 poäng av 25 möjliga och var bäst i skolans lag. Den fråga jag inte kunde svara på var vilket lag som ledde allsvenskan i fotboll.

Vid höstterminens avslutning fick jag gå fram till rektorn och hämta en bok i premium för min insats i skolans lag. Det var STF:s bok *Årets Bilder 1953* och i den fanns en liten påminnelse om varför jag fått boken.

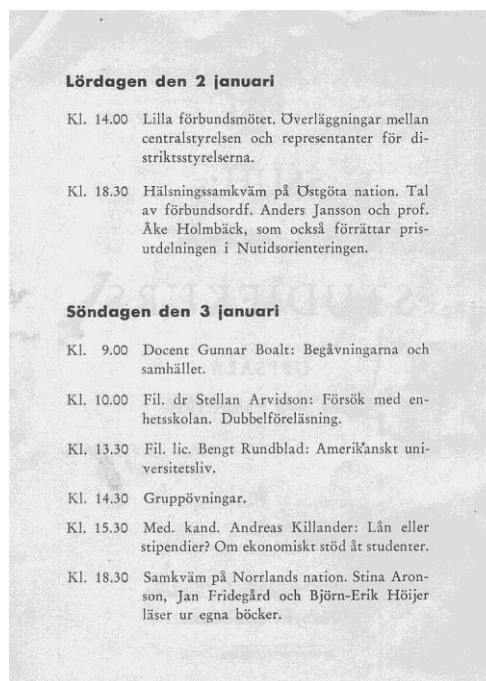
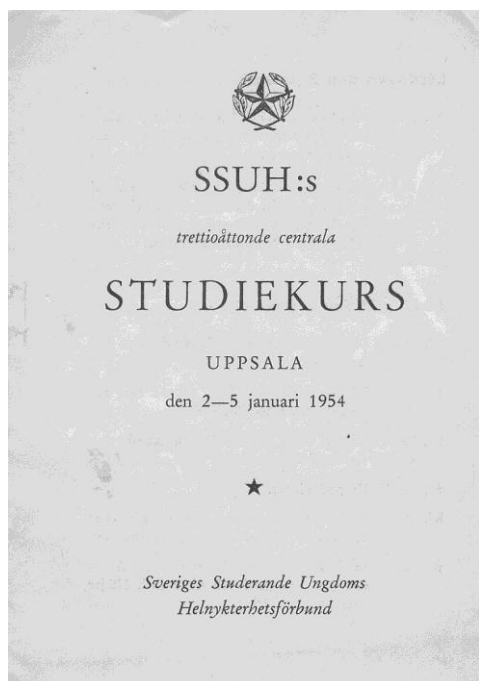

Södra latins framgångsrika lag i B-gruppen. Sittande från vänster Göran Wessberg, Jan Wikström, Sven Dahlgren och Tommy Stern. Stående från vänster Hans Hildér, Leif Mörkenstam, Leif Ljung, Fred Swarling och Gunnar Wenggren. Sex av dem har deltagit i nutidsorienteringen förut och lyckte all årets frågor var lätta.

Den här bilden på det segrande laget var införd i Dagens Nyheter den 12 november 1953.

Jag fick sedan åka till Uppsala vid trettonhelgen 1954 och hämta priset ur Rektor Magnificus – professor Åke Holmbäcks – hand vid en festlighet – middag med dans och prisutdelning – som SSUH anordnade i Uppsala. Det var första gången jag lade märke till att jag inte kunde dansa. Det var också första gången jag bodde på hotell ensam. Det vandringspris jag fick hämta var en tavla – kanske 60 x 80 centimeter – och den bar jag sedan med mig till hotellet och tog hem på tåget nästa dag. Jag minns att det var ett ordentligt snöväder och jag gick därför upp till skolan och lämnade tavlan till vaktmästare Martin Karlsson som bodde på skolan. Prisutdelningen ägde rum i samband med en studiekurs som SSUH höll i Uppsala.

Så här såg programmet ut för de första dagarna då jag var med. Det var första gången jag hörde talas om enhetskolan, och det av en som visste vad det var fråga om, nämligen Stellan Arvidson.

Ny rektor på skolan från höstterminen 1953 var fil. dr. Albert Björkeson, som av något skäl placerats som rektor på Södra latin efter att ha varit överdirektör vid Forsvarets Forskningsanstalt. Det kan inte ha varit ett nytt steg i karriären utan tvärtom. Ingen tänkte på saken och ingen tog reda på något om varför han blivit rektor.

I historia och geografi hade vi lektor Josef Westin, fil. dr. antagligen i geografi. Han hade disputerat trots att han var mycket tydligt ordblind – dyslektiker heter det nu – och var också en känd läroboksförfattare i geografi.

I kristendom hade vi lektor Gösta Kellerman, teol. dr. och fil. lic., VDM². Han hade (tillsammans med lektor Hjalmar Sundén i Södra flick) skrivit en lärobok i religionshistoria. Den hade vi svårt för och någon av oss förklarade vid ett tillfälle sina bristande kunskaper i dagens läxa med att han inte haft tid att skriva glosor i kristendom. Det var i den boken vi fick lära oss att *Duns etik var mer pelagianskt moralistisk än augustinsk*. Ingen av oss förstod vad som menades.

Kellerman var lång och smal och hade ett rynkigt och fårat ansikte. Han såg mestadels bekymrad ut och sökte dölja det genom att lägga armarna i kors över bröstet och när någon som fått frågan tvekade om svaret började lillfingret trumma mot armbågen. En gång frågade han klassen vilka som inte var konfirmerade och jag och någon till räckte upp handen. Jag lade till – som förklaring – att jag heller inte var döpt. Kellerman såg utomordentlig besvärad ut och sa att *då, då är ju Ljung hehe-hedning*. Det var knappt att han kunde uttala ordet.

Allan Halldin, adjunkt och fil mag, hade vi i engelska och Erland Lindbäck, adjunkt och fil lic, var vår lärare i svenska. Båda tyckte vi om och de tyckte nog om oss också. De var heller inte så gamla, kanske runt 40 – 45.

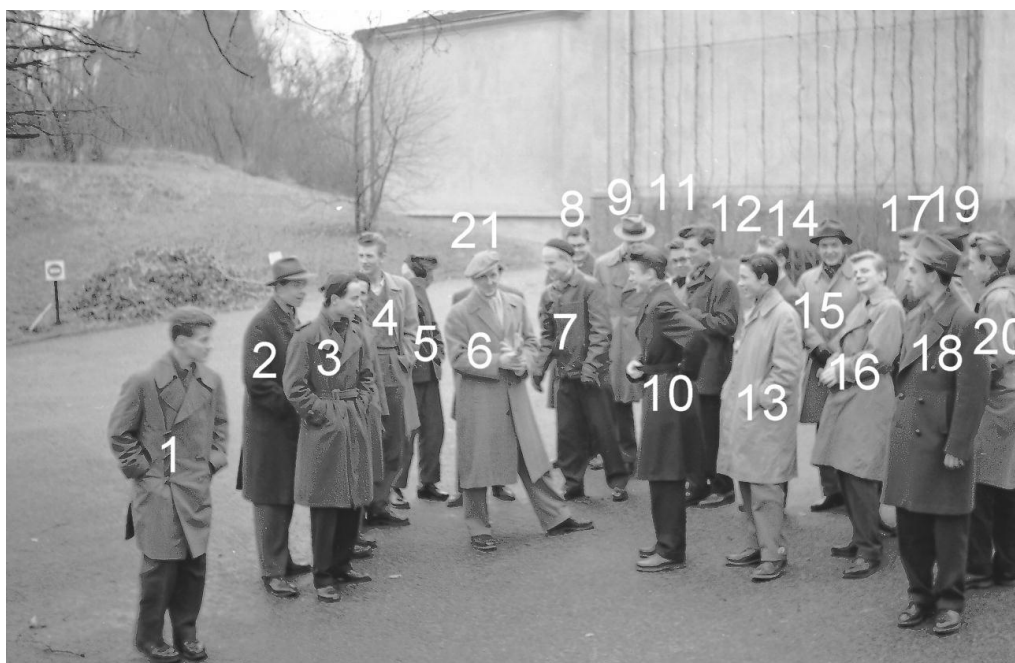
---

² verbi divini minister (lat.), *V.D.M.*, det gudomliga ordets tjänare, beteckning för präst i den lutherska kyrkan. NE.

Den vilt pratande Ivar Francke – som kallade sig teckningsdirektör (han ville väl vara lika fin som musikdirektören) – var teckningslärare. Han tog sig för att vid en teckningstimme när jag var med kommentera den tavla jag vunnit till skolan i Nutidsorienteringen. Han sa att det ju var roligt att skolan vunnit en tavla i pris och för sin del ville han förorda att den skulle hängas bakom andre vakthavande läraren i skrivsalen; då skulle nämligen bara den första vakthavande läraren behöva se tavlan.

Francke tog oss med på besök på Nationalmuseum och visade oss de gamla holländska mästarna samt Constable och Turner – de sista brittiska mästare. Han visade oss en målning av van Gogh – eller kanske Leonardo da Vinci – och för att vi skulle förstå vidden av mästarens konstnärskap sa han att tavlan var värd tre miljoner kronor. Jag uppskattade tavlans yta till runt ¼ kvm och sa då att det blir tolv miljoner per kvm. Därmed grundlade jag mitt B? i teckning.

En friluftsdag i andra ring – torsdagen den 11 november 1954 – tog han oss med till Prins Eugens Waldemarsudde och Thielska galleriet. Då hade jag kameran med mig och tog denna bild i parken på Waldemarsudde.

1. Staffan Nordström	4. Lars Löwenberg	7. Lorenz Larsbo
2. Per Ekström	5. ej identifierad	8. Ingvar Karlsson
3. Torkel Åberg	6. Ivar Francke	9. ej identifierad
10. Percy Fredriksson	14. ej identifierad	18. Gunnar Magnusson
11. Faj Arvidsson	15. Jan Fröberg	19. ej identifierad
12. Erland Törngren	16. Rolf Strömberg	20. Lars-Åke Bergsten
13. Anders Lindgren	17. ej identifierad	21. ej identifierad, skymd bakom Francke

De som inte var med eller var skymda var Carl-Albert Dahling, Christer Englund, Willy Ericsson, Edgar Hansen, Jan von Hofsten, Stig Johansson, Thord Johansson, Erik Lindgren, Sture Pettersson, Per Rydén, Tommy Schinkler, Tomas Uddling.

Adjunkt Skagermark hade vi i fysik. Gustaf Wiebe var musiklärare och svärfar till kemiläraren. Wiebe ledde skolorkestern och i den var Stig Johansson (Schröder) med på trumpet. Skolorkestern framträdde varje avslutning – både vår och höst – och spelade varje gång samma stycke, nämligen *Pomp and Circumstance nr 1* av Edward Elgar. Stig spelade trumpetsolot.

Sten Nyborg (som vi kallade Pierre Nouveau-Château, när vi lärt oss lite franska) var matematiklärare och adjunkt Knut Wahlgren lärare i franska. Lektor Axel Mante – lektor och fil dr i tyska och han hade disputerat på något i plattyska – hade oss då i tyska.

I Södra latin fanns två gymnastiklärare, kapten Montan som använde florett för att dirigera gymnastiken och ibland också för ge någon elev en snärt när denne inte varit till belåtenhet, och Yngve Vesterberg – *Ynkan* kallad, ganska orättvist – som min klass hade. Jag har ju aldrig varit road av gymnastik och än mindre duktig. Vesterberg insåg nog ganska tidigt att det var honom en övermäktig uppgift att göra mig till en god och intresserad gymnast. Han ägnade sig i stället åt dem som var roade av gymnastiken eller åtminstone uppskattade handbollsspelet den sista delen av gymnastiktimmen. Jag och några likasinnade – Edgar Hansen och Faj Arvidsson och kanske någon mer – kom underfund med att vi kunde undgå mer krävande gymnastikövningar genom att hyckla intresse för tyngdlyftning. Så när gymnastiklektionerna började bad vi Vesterberg att – i stället för det han tänkt sig för dagen – få öva med skivstången. Vesterberg genomskådade oss förmodligen men höll god min och sa att det gick väl för sig. Så Edgar, Faj och jag gick till redskapsrummet och hämtade en skivstång och några vikter och så bar vi i väg skivstången – en i vardera änden på stången och en i mitten – och så lyfte vi några gånger var och sedan bar vi tillbaka skivstången och sa till Vesterberg att vi nu var så trötta och svettiga att vi behövde duscha och vila. Jag kan inte minnas att vi duschade mer än någon enstaka gång. Men vilade gjorde vi, ofta på konditori Krönet i Götgatsbacken.

När jag började i Södra latin fick jag – och de flesta andra – tipset att läsa Clas Engströms bok *Växtvärk*, som handlade om Södra latin, bland annat. Jag lånade den på biblioteket och fick en inblick hur det kunde vara på Södra latin och hur lärarna var.

Lärarna var ju försedda med sina öknamn i boken men eftersom samma öknamn allmänt användes i skolan var de lätt avslöjade. Läxförhören och viskförhören med Fido (Westin) skildrades på ett mycket lätt igenkännligt sätt. Vid viskförhören kallades vi fram och fick sitta bredvid Westin och så fick vi en fråga att svara på eller en uppgift att redogöra för. Det kunde vara franska revolutionens orsaker, kommunikationernas betydelse för världshandeln eller den nybildade kol- och stålunionen. Eftersom vi viskade till varandra kunde han ge alla eleverna samma uppgifter – och det tyckte nog Westin var praktiskt.

Mante kallades *Grossich* i boken – ett mycket talande och välfunnet öknamn. Ingen lärare var så benägen som Mante att framhålla sin egen storhet och betydelsen av de upptäckter inom plattyskan som han gjort. Han beskrev också sina resor som censor och vi förstod att han var en fruktad censor – antagligen mindre av abiturienterna än

av deras lärare. Mante satte skräck i oss alla. Jan von Hofsten var en liten och blyg klasskamrat. Han hade varit borta från skolan ett tag och Mante hade funnit anledning att ringa hem till honom för att fråga något – eller påstå något. Jan var inte hemma och hans mamma svarade. Mamman kände ju inte igen Mantes röst och han hade inte presenterat sig. Mamman hade därför – med det uttryck som var vanligt – frågat vem hon fick hälsa från. Det här hade vi inte fått veta om inte Mante hade berättat episoden för oss dagen efter. Och Mante var upprörd – inte nog med att Jan inte var hemma – *skulle man behöva hälsa till honom också.*

Boken skildrar fler lärare men det var dessa två som min klass hade. Mante skiljde jag mig ifrån i tredje ring genom att välja borta tyska till förmån för något annat, jag tror geografi och mer musik.

Knut Wahlgren – självklart kallad Knutte – var också en vildsint lärare. Han var stundom godmodig, stundom rasande. Den som kunde sina läxor och lärde sig franska – det mest logiska språket – var han vänlig och hjälpsam mot. Den som inte kunde var han elak emot genom sitt sätt att plåga in kunskapen. Vi minns alla hur han försökte lära Tommy Schinkler att säga: *Les meilleurs artistes du théâtre*, med *la liaison* mellan *meilleurs* och *artistes* och ett uttalat "e" i slutet av *artistes*. Tommy var antagligen så rädd för Knutte att han bara av det skälet inte kunde uttala denna enkla fras på rätt sätt, fastän Knutte nog höll på med honom en kvart – med sämre resultat för varje gång. – En gång ramlade jag nerför en trappa i skolan och slog mig i huvudet och svimmade av. Stig Johansson följde med mig i en bil till Södersjukhuset där jag blev kvar över natten för att se om jag fått någon hjärnskakning. Stig ringde till pappa och mamma och talade om var jag var. Jag blev utsläppt från sjukhuset vid lunchtid dagen efter och gick då till skolan. Den första timmen efter frukostrasten hade vi franska för Wahlgren och jag började med att tala om att jag inte gjort min läxa eftersom jag legat på sjukhus under natten. Jag fick då veta att om jag inte gjort min läxa skulle jag inte heller komma till skolan.

Kalén – vår klassföreståndare – tyckte vi om, inte för hans charm, smakfulla klädsel (vit krage till grön skjorta, t ex) eller hans vackra utseende. Han saknade allt sådant. Men han var en god lärare med en självklar pondus och stor lärdom. Han framstod för oss som arketyper för en god lärare – han kunde sina ämnen, han tyckte om sitt arbete och han tyckte om eleverna. Och han skröt aldrig om sin egen förträfflighet; vi begrep ändå att han kunde och det framgick av hans sätt att vara utan att han själv behövde påminna om det. På höstterminen i första ring fick alla B i latin och när vi frågade varför, sa han ungefär att *ni har i alla fall lärt er så lite så att det är meningslöst att sätta några andra betyg*. På vårterminen fick 20 B och 6 Ba. Kalén följde oss i hela gymnasiet och för många – mig också – blev antikens historia och latinet det som var roligast. Två fångades grundligt: Staffan Nordström som inte kunde vara med på gubbskivan efter examen för han skulle till Grekland och gräva bland antikviteterna och Lorenz Larsbo som blev lärare i latin och grekiska. Lorenz' pappa var f.ö. klasskamrat med min mamma i Nynäshamn.

Helge Kalén hade namnsdag i slutet av augusti. Ett år tog vi av Lindbäck reda på vilket cigarettmärke som Kalén rökte. Det var Abdullah, en turkisk cigarett med ovalt tvärsnitt. Vi köpte en liten ask och gav honom i namnsdagspresent. Den dagen

glömde han eller hann inte att ge oss läxa i latin och det var nog hans sätt att tacka för uppvaktningen.

När vi gick i tredje ring hade Kalén varit på studentskiva en vårkväll och kom till skolan direkt från kalaset, trött och bakfull. Vi såg när han kom Ragvaldsgatan upp mot skolan och gick uppför trappan till annexet där han skulle ha lektion med oss första timmen. När han kommit upp till översta steget på trappan stoppade han in sin studentmössa under trenchcoaten och vilade en stund innan han fortsatte in. Och vi undrade hur det skulle gå. Vi gick in i klassrummet och väntade. Efter en stund kom han, hälsade god morgon och satte sig ner. Han satt tyst en stund och tittade sedan ut över klassen och sa: *Hansen (eller kanske Magnusson), böj nå't*. Hansen böjde några verb och så kom vi så småningom igång. Det är klassens bästa historia.

En annan gång skulle vi översätta någon latinsk text där ordet *venus* ingick. Någon – jag har glömt vem – översatte meningen alldeles korrekt, men Gunnar visste att ordet *venus* kunde ha ytterligare en betydelse och räckte upp handen och fick ordet av Helge och sa: *Venus kan betyda älskog också. – Vad för slags skog sa Magnusson?* blev Helges något bistra kommentar.

När klassen träffades på Sällskapet 2001-11-18 hade jag med mig denna berättelse och jag skickade den också till Per och Torkel som inte kunde vara med. Jag fick då denna berättelse om Helge från Torkel.

Ett av mina oförglömliga minnen är när jag var läkare på Akademiska Sjukhuset, kanske 15-20 år efter studenten. Jag var jour och skulle gå till matsalen. I en av kulverterna på vägen dit ser jag på avstånd en man som står och lutar sig mot väggen. Det visar sig att det var Helge Kalén. Jag hälsar på honom, han känner igen mig, vi börjar prata. Han berättar att Latin-ämnet är försvunnet, att det har blivit något som han kallade Klassisk språkvetenskap eller något dylikt men att han nu var pensionerad och något desillusionerad över skolans utveckling. Vi står och pratar en stund och jag måste sedan vidare.

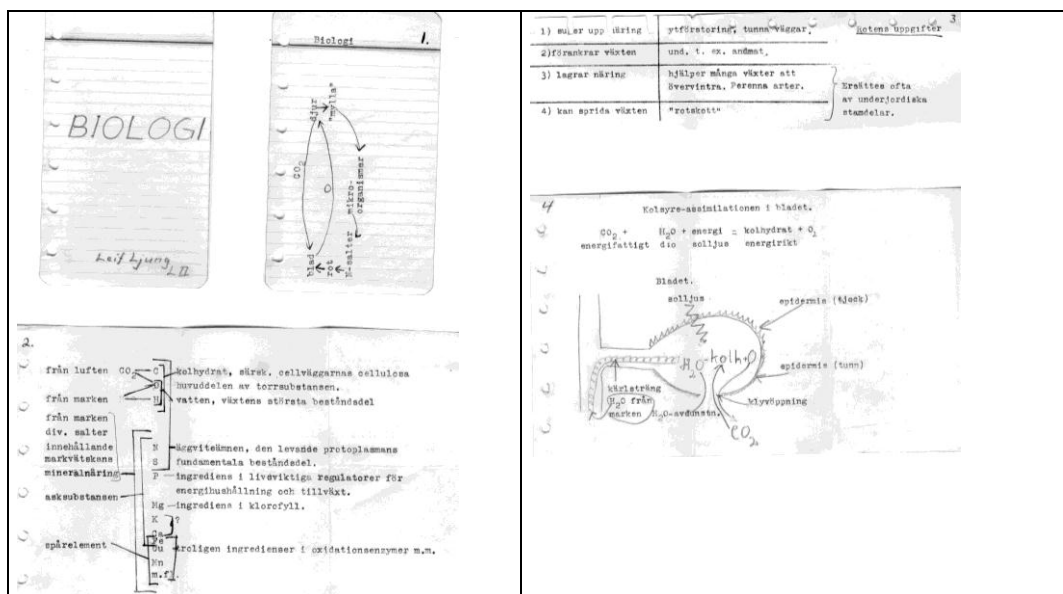
Några dagar efter får jag ett mycket välskrivet och fint brev ifrån honom där han säger att han var på sjukhuset därför att hans själs älskade hade fått en stroke och dött efter vi skilts och nu ville han ha min hjälp att ta reda på om man hade kunnat göra något för att undvika det hela. Han uttryckte det så att de hade känt varandra mycket länge och att de hade förberett sin pensionering att "likt Philemon och Baukis" förenas och tillbringa sina sista år tillsammans, men att nu det inte gick eftersom hon hade dött. Jag tog reda på journalen och det framgick att kvinnan ifråga hade fört "ett tämligen bohemiskt leverne", att hon haft högt blodtryck och att hon fått ett stort slagfall. Jag skrev tillbaka till Helge om det jag kunde bidra med och hörde därefter inte av honom igen. För mig var hela historien liksom en uppenbarelse eftersom det gav en relief till Helges karaktär, personlighet och liv. Jag tror att vi tyckte om honom därför att han alltid bottnade i sin egen personlighet – hur dan den nu än var.

En annan Helge-historia är hans definition av en hädelse: Våldtäkt av drottningen framför högaltaret i domkyrkan.

I biologi hade vi lektor Ivar Elvers, fil dr i botanik. I andra ring hade vi ingen lärobok och det berodde på att den lärobok Elvers höll på att skriva inte var klar. I stäl-

let höll Elvers något slags föreläsningar och av dem skulle vi göra anteckningar och läsa på som läxa. De flesta av mina klasskamrater hade blå anteckningsböcker som de köpt av vaktmästare Martin Karlsson och sådana var det meningen att vi skulle använda för att göra anteckningar i. Men nu var det så att pappa givit mig lov att använda hans skrivmaskin – den Remington Rand han köpt när blev ortsombud för bosättningslånen – och på den skrev jag ut mina anteckningar och då gick det inte att använda den blå anteckningsboken. Jag gjorde mina anteckningar och gick sedan hem och skrev ut dem på skrivmaskinen. De lappar jag skrev på förvarade jag i ett plastfodral som jag hade med mig till lektionerna i kavajens bröstficka.

Så här såg lapparna ut; jag har kvar 23 sidor i en liten plastpärm och det här är sidorna 1 – 4. Hela samlingen av biologilapparna är nog en ganska bra lärobok.

Elvers skulle efter ett tag kontrollera våra anteckningar.

Mina klasskamrater tog fram sina blå anteckningsböcker och jag tog fram min plastficka ur bröstfickan, drog ut mina maskinskrivna lappar och bredde ut dem på bänken. När Elvers kom fram till mig, som råkade sitta längst fram, tittade han flyktigt på mina lösa lappar och sa ungefär att ”ser det ut så där vill jag inte se”. Jag blev urförbannad vilket framgick tydligt. Stig som satt bakom mig lade sin tunga arm på min axel för att hindra mig från att resa mig upp och ge Elvers en rejäl snyting. Jag sa till Elvers att han åtminstone kunde titta hur mina anteckningar såg ut och så småningom gjorde han det och blev väl något blickad. Händelsen grundlade en livslång avsky för Elvers. Jag delade denna avsky med Janne³ som skaffat sig den av något annat skäl. Ulla gick för ett par år sedan och köpte Elvers flora vilket ledde till förebråelser både från Janne och mig. Men Ulla visste nog inget om vårt förhållande till Elvers.

Några gånger har jag varit med på middag med föredrag i skolan med Föreningen Södra latinare och då har jag fått höra historier om andra lärare, bland dem en om en lärare i kemi, Einar August Einar, *Svarta Satan* kallad. Jag satt mitt emot en pens-

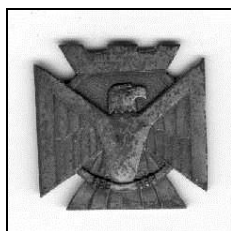
³ Luthman, som gick på reallinjen och är god vän och granne i Trollbäcken sedan 1970.

ionerad flyggeneral som berättade historien för en likaledes pensionerad elev som satt bredvid mig. Svarta Satan skulle demonstrera hur man kan förkoppra en metallbit genom att sänka ner den i kopparvitriol. Svarta Satan – berättade flyggeneralen – tog en tioöring och sänkte ner den i kopparvitriolen några minuter och tog sedan upp den och då var den alldeles kopparröd. Han sände runt den förkopprade tioöringen i klassen för att alla skulle få beundra underverket på nära håll. Det var bara det att när tioöringen kom tillbaka till Svarta Satan hade den förvandlats till två fem-öringar av koppar. Och det tyckte flyggeneralen var ett ganska oskyldigt pojkestreck – men det tyckte inte Svarta Satan. Han skickade tillbaka femöringarna samma väg som de kommit med tillsägelse att den som bytt ut tioöringen mot femöringarna skulle ge sig tillkänna. Och den stackars skyldige gjorde så, berättade flyggeneralen och tillade att denne elev sedan plågades av Svarta Satan så att han inte kunde gå kvar i Södra latin utan fann för gott att byta skola.

Morgonbön

Varje morgon hade vi morgonbön i aulan. Det fanns bara två rader i den halvrunda aulan som hade ryggstöd så det gällde att hitta en plats på den bakersta raden för att inte få ont i ryggen. Det lyckades för det mesta. Mitt intresse för den förkunnelse som lämnades av kristendoms lärarna var obefintligt och jag – och många med mig – ägnade i stället tiden åt en sista påläsning av någon läxa. En gång tyckte Kellerman, morgonbönsförrättaren, att jag pratat för mycket med någon bänkkamrat under morgonbönen. Det hade han säkert rätt i. Han kallade upp mig på aulans läktare efteråt för att tala om att jag pratat för mycket och det fick jag inte göra, särskilt som jag var så stor. Som om kroppslängden hade något med saken att göra.

Då ledsnade jag på morgonbönera. Det var nämligen så att jag var *överordningsman* i andra ring. Det innebar att jag skulle se till att eleverna i den korridor som jag var tilldelad skulle gå ut på rasterna. Min korridor var på andra våningen i huvudbyggnaden där allmänna linjen på gymnasiet gick. Med värdigheten som överordningsman följde ett märke att sätta på kavajslaget. Märket föreställde en örn och såg ut så här. Och det var ju så att alla överordningsmän kände varandra och då

var det ju lätt att klara sig förbi kontrollen vid entrén på morgonen av att alla som kom efter morgonbörens början hade morgonbönskort, d v s var befriade från morgonbönen.

De flesta var befriade på grund av lång skolväg och några på grund av annan trosbekännelse, på den tiden katoliker och judar. Men överordningsmärket dög också som befrielse från morgonbönen och jag gick inte i morgonbönen mer, kanske de fem sista terminerna. Ingen kom på mig och alla trodde att jag var befriad men jag hade befriat mig själv.

Så började studentträffarna igen.

1997

1997 var det fyrtio sedan vi tog studenten. Staffan, Erik och jag träffades hos Erik – som bodde i ett hus som förut varit en del av Eriksdalsskolan, där jag gick 1945 – 1949; Erik bodde i den tidigare slöjdsalens virkesförråd.

Jag lyckades övertyga Erik och Staffan att vi skulle vara hemma hos mig.

Efter en del diskussioner om dagen för tillställningen skickade jag en inbjudan till lärjungarna. Den löd så här.

1997-03-05

Bröder och studentkamrater!

Hej igen!

Alla som hört av sig föredrar den 30 maj.

Då blir det alltså studentjubileum fredagen den 30 maj 1997.

Erik, Staffan och jag hade en planeringsträff i förra veckan för att göra ett program för kvällen och då blev det så här.

Staffan har kommit överens med rektorn – Staffan Ström – att vi ska få se skolan i det ombyggda och renoverade skick den nu befinner sig i. Han har lovat att visa oss skolan kl 17.00 och då samlas vi vid skolan. Vi vet ännu inte precis var vi ska träffa honom men det ordnar sig nog. Vi kan ses framför stora porten lite före kl 17 så att vi hittar varandra.

Rektorn har lovat att sätta igång orgeln och Per har lovat att – om orgeln går igång – spela för oss. Vi tror att klockan hunnit bli 18.30 när rektorn gått runt med oss och Per har spelat färdigt.

Kl 18.30 åker vi hem till mig i Trollbäcken, Tyresö, och äter en lagom enkel middag. Några kan åka med mig, kanske någon mer har bil med sig, annars går det både buss och taxi. Det är runt 15 km från Södra latin.

Ta med Er några hundra kronor till de gemensamma kostnaderna. Närmare uträkning under kvällen.

Det vore väl bra att få höra av Er så att vi vet hur många vi blir. Viss flexibilitet och adaptivitet går bra. Den som inte kan komma till kl 17.00 i skolan kan ju komma dit kl 18.30 eller direkt hem till mig - i så fall någon gång mellan sju och halv åtta. Men vi behöver veta om vi ska vänta på någon kl 17.00 eller kl 18.30 eller hemma hos mig. Tidig anmälan är bra och senast tisdag den 26 maj.
Till dess - Bøj nå t!

Rektor Ström gick runt med oss i skolan – en fredag kväll mellan 17.00 och 19.00 – och visade ombyggnaderna och vartill de olika lokalerna skulle användas nu när Södra latin var ett huvudsakligen konstnärligt gymnasium. Sedan åkte vi hem till

mig och åt en enkel middag från OBS! i Handen. Vi mindes skoltiden och jubileerna bland annat med hjälp av några fotografier som jag hade. Så här såg det ut.

*Stående: Erik, Anders, Torkel, Gunnar, Leif, Edgar, Rolf
Sittande: Staffan, Tord, Folke, Stig*

Samling runt matbordet för att se på fotografier

1998

Edgar tyckte också att vi borde träffas oftare och föreslog ärtsoppa, plättar och punsch på Sällskapet (Arsenalsgatan) där han var medlem. På Sällskapet hade nästan ingen av oss varit så vi tyckte det var god idé. Så träffades vi en söndag i november 1998. Innan vi gick upp till matsalen tog vaktmästaren denna bild av oss i trappan.

Efter middagen i eget litet rum (Bellmansrummet) drack vi kaffe i ett av sällskapsrummen.

2000

Antagligen träffades vi på Sällskapet även på hösten 1999 men det har jag inte någon anteckning om.

Men år 2000 träffades vi igen på Sällskapet, den 19 november, som var en söndag. Då hade vi övergivit ärtsoppan till förmån för den stora matsedeln. Några bilder från tillställningen.

Samling i baren, Rolf, Edgar, Folke

Folke, Tord, Anders, Gunnar

Anders, Gunnar, Staffan, Per

Erik, Willy, Rolf, Edgar

Erik, Leif, Rolf

I matsalen

Folke, Edgar, Willy, Gunnar, Staffan

Tord, Anders, Edgar, Rolf

Kaffe i baren. Willy, Rolf, Tord, Per är de fyra som syns

Vad blev det av oss?

Antagligen var vi en duktig klass – och vi var ju heller inte så många i sista ring. Så här blev det.

Folke Berggren	jur kand, förbundsjurist hos Tandläkarförbundet, avliden 2003-10-27
Carl Dahling	okänt, avliden 2003-10-20
Willy Ericsson	köpman
Jan Fröberg	teckningslärare, konstnär, avliden omkr 1970
Edgar Hansen	civilekonom, headhunter, partner i Boyden International AB
Lorenz Larsbo	fil lic, lektor i latin, grekiska och franska, avliden 1997
Anders Lindgren	med dr, docent, chefsöverläkare, patolog
Erik Lindgren	jur kand, organisationsdirektör Statskontoret
Leif Ljung	jur kand, borgarrådssekreterare, enhetschef Statens råd för byggnadsforskning, kanslichef AB Familjebostäder. Ordförande i kommunrevisionen Tyresö kommun
Gunnar Magnusson	fil dr, docent, universitetslektor i tyska Stockholms Universitet. Ordförande i Nyfilologiska Sällskapet.
Staffan Nordström	civilekonom, trävaruhandlare, Nordströms Trä
Per Rydén	organist, domkyrkoorganist i Lund
Stig Schröder (Johansson)	jur kand, bolagsjurist Statoil, avliden 2000-06-22
Tord Svahn (Johansson)	leg läk, docent, chefsöverläkare, röntgenspecialist
Rolf Strömberg	jur kand, hovrättsråd, generaldirektör vid Koncessionsnämnden för miljöskydd
Torkel Åberg	med dr, docent i thoraxkirurgi, överläkare thoraxkliniken Umeå lasarett, chef för hjärtcentrum i Umeå, chef för staben för verksamhetsledning Västerbottens landsting. President i Europeiska Thoraxkirurgiska Föreningen.